

Sygn. akt IV CNP 19/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie ze skargi strony powodowej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w O.
z dnia 15 marca 2012 r.,
w sprawie z powództwa Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego
w W.
przeciwko A. M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 sierpnia 2013 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Powód Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w W. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 15 marca 2012 r., którym oddalono apelację powoda wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 2 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego powinna spełniać sformalizowane warunki określone w art. 424⁵ k.p.c., w tym wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżący obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia. Zaznaczenia wymaga również, że zgodnie z 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., skarżący musi „wykazać” (nie tylko „wskazać”), iż wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Musi więc ujawnić i przedstawić w skardze tę okoliczność w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz w drodze stosownego wyводу dowieść jej istnienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17; z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, nie publ.; z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140). Wniesiona skarga nie spełnia tego warunku, gdyż ogranicza się wyłącznie do stwierdzenia, iż ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, nie było możliwe zaskarżenie wyroku Sądu Okręgowego w O. skargą kasacyjną. Pomija więc analizę innych wchodzących w rachubę środków zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, np. skargi o wznowienie postępowania. Skarga dotknięta wskazanym wyżej

brakiem podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. bez możliwości konwalidacji dostrzeżonego braku.